

DONIESIENIA

Short notes

Nowe stanowisko *Cucujus cinnaberinus* (SCOPOLI, 1763) (Coleoptera: Cucujidae) na Górnym Śląsku

New locality of *Cucujus cinnaberinus* (SCOPOLI, 1763) (Coleoptera: Cucujidae) in Upper Silesia

Zgniotek cynobrowy *Cucujus cinnaberinus* (SCOPOLI, 1763) objęty jest w Polsce ochroną prawną, ujęty jest także na „Czerwonej liście zwierząt ginących i zagrożonych w Polsce” (PAWŁOWSKI J. *et al.* 2002. Instytut Ochrony Przyrody PAN, Kraków. 155 pp. + supl. 74 pp.). Jednak przede wszystkim jest gatunkiem wskaźnikowym dla sieci obszarów Natura 2000, umieszczonym w II i IV Załączniku Dyrektywy Siedliskowej. Z tego też względu w ostatnich latach nastąpił znaczny wzrost zainteresowania tym gatunkiem.

Chrząszcz ten jest gatunkiem europejskim, zamieszkującym najliczniej środkową część kontynentu. W Polsce populacja tego gatunku wydaje się być dość stabilna, zwłaszcza we wschodniej części kraju, skąd w ostatnich latach był licznie podawany. Wiedza o tym gatunku niedawno została podsumowana (SMOLIS A. *et al.* 2012. Chrońmy Przyrodę Ojczyzną 68(5): 332–346), w tym przedstawiono po raz pierwszy stanowiska z Górnego Śląska, gdzie stwierdzono go w dwóch obszarach Natura 2000 leżących w dolinie rzeki Odry: w „Granicznym Meandrze Odry” i w „Lesie koło Tworkowa”.

Podczas badań entomologicznych prowadzonych w rezerwach Górnego Śląska (pozwolenie RDOŚ o numerze: WPN.6205.10.2013.MM.4) stwierdzono kolejne stanowisko tego gatunku: rezerwat „Łęczczok”, gm. Nędza, na zachód od Babic [CA05], 04.06.2014, 2 exx., fot. L. Karpiński.

C. cinnaberinus jest gatunkiem saproksylicznym, wymagającym do rozwoju martwego drewna, którego w rezerwacie „Łęczczok” jest pod dostatkiem. Osobniki zostały zaobserwowane na martwych osikach *Populus tremula* L. zasiedlonych także przez larwy *Rusticoclytus rusticus* (LINNAEUS, 1758). Omawiany obszar jest także chroniony Dyrektywą Siedliskową – SOO „Stawy Łęczczok”.

Z obserwacji własnych prowadzonych w przeciągu ostatnich dwóch lat także w „Granicznym Meandrze Odry” i w „Lesie koło Tworkowa” wynika iż populacje tam bytujące mają się dobrze, stąd też możliwość ich ekspansji na pobliskie dogodne siedliska.

LECH KARPIŃSKI, Uniwersytet Śląski, Katowice
lkarpinski@us.edu.pl

WOJCIECH T. SZCZEPAŃSKI, Uniwersytet Śląski, Katowice
wszczepanski@us.edu.pl

Accepted: 18 September 2014; published: 3 November 2014

Licensed under a Creative Commons Attribution License <http://creativecommons.org/licenses/by/3.0/pl>